

Europæiske politi**mesterskaber** i Milano

Katrine server

Af Jørgen Rolle, coach
Fotos Jørgen Erik Rolsted

"Lillafarvet hotel, indmarch på galopbane, kørsel 1 efter frokost, grushajer og velsmurte tennismaskiner er bare nogle af de små ekstra krydderier et hold danske politifolk kom til at opleve i Italien ved dette års europæiske politimesterskaber i tennis. Læs her Jørgen Rolle's beretning fra turen, som leverede nogle flotte tenniskampe, men desværre ingen medaljer".

De 8. europæiske USPE mesterskaber i tennis blev afholdt i Milano, så derfor drog spillere, træner og delegerede afsted tidlig lørdag morgen d. 12. september 2015 fra Kastrup Lufthavn

Mohammad-Reza Sadeghi Gavanchi (Reza), Morten Phaff Mørck, Kevin Ramskov Danty, Katrine Elkjær Wandel, Dorte Amtoft Sørensen og undertegnede Jørgen Rolsted som coach. Der ud over deltog Jens Møller Søgård som delegat på turen.

Undertegnede og Jens blev allerede fra start testet rent fysisk, da Jens' oprindelige forbindelsesfly fra Aalborg var aflyst. Dette medførte en stærkt udfordrende løberute for os begge opmålt mellem de 2 terminaler, hvor Jens skulle lande og vores fly til Milano skulle afgå, alt imens Jens' bagage skulle afhentes og tjekkes ind. Til alt held viste vores grundform at være finpudset til mindste detalje, så strabadserne blev overvundet, og vi kunne svedige sætte os sammen med resten holdet i flyet til Milano.

Ved vores ankomst blev vi afhentet af 2 lokal betjente, som i bedste italienske stil kørte os til vores hotel. Hotel da Vinci fremstod i den mest perfekte lilla farve og grundfarven overalt på hotellet var lilla. Selv fugemassen mellem fliserne på badeværelserne. Hotellet var ellers et godt 4-stjernet hotel med restaurant, som hver morgen stod for en stor morgenbuffet og en 3-retters menu om aftenen. Frokost skulle indtages i klubben.

Efter en udpakning drog vi til anlægget, hvor turneringen skulle starte næste dag. Klubben viste sig at være en privat tennisklub for den mere velstående del af Milanos borgerskab, hvorfor der ikke var en finger at sætte på baner eller lokaliteter i øvrigt. Vi gennemførte en gang træning på anlægget, og alle følte sig efter dette særdeles knivskarpe til turneringen.

Søndag var der officiel indmarch på den lokale galopbane. Grunden til valget af denne lokalitet henstod i det uvisse, men et imponerende sted var det. Vi fik overstået indmarchen og diverse taler på op til adskillige uforståelige sprog inklusiv engelsk, alt i mens regnen stille begyndte at sætte ind.

Turneringen skulle herefter begynde på tennisanlægget, men regnen var nu et problem, da klubben kun havde en indendørs bane. Der var derfor transport til den lokale politiskole, hvor der forefandt en hal med 2 grusbaner, som skulle benyttes i til-

»

Dorte og Katrine gør klar til kamp

fælde af regn. Reza var første mand i ilden mod Mr. I Failla fra Luxembourg. Efter en kortvarig nervebetonet start udfoldede Reza sit i den grad graciøse spil, og afklædte sin modstander med 6-1 6-0. Flot start på turneringen.

Der var dog i regnens kaotiske silen ikke taget højde for, at der i hallen også skulle være en form for bespisning af spillerne. Derfor kørte jeg med en glimrende og helt uventet sparsomt engelsktalende italiensk kollega kørsel 1 til rådhuset, hvor der havde været reception for delegaterne. Her indsamle vi diverse efterladenskaber (spiselige altså), for derefter at returnere til hallen, ligeledes kørsel 1, så spilleren kunne få lidt frokost. Jeg førte ikke køretøjet, og jeg kunne ikke forklare min glimrende italienske kollega at det ikke var nødvendigt at køre kørsel 1, så DUPPEN, lad mig være i fred!

Efter frokost var der oplæring i vejret, og vi returnerede til tennisanlægget (kørsel 2), hvor Kevin og Morten skulle spille deres kampe.

Kevin skulle spille mod Mr. G. Assiotis fra Cypren, hvilket i den grad skulle vise sig at blive en alt for spændende kamp med masser af drabelige dueller og neglebiddende partier, men med den helt rigtige vinder. Kevin vandt med cifrene 7/6 7/5. Super godt kæmpet Kevin!

Morten var oppe imod Mr. J. Iliescu fra Rumænien, hvilket viste sig at blive en i den grad ubehagelig oplevelse for Morten. Den rumænske herre var indbegrebet af en grushaj, hvilket betød, at han formåede at ødelægge en hver form for spillemæssig initiativ fra Mortens side og der ud over løbe, som om det rumænske »

politi gav ham kæmpe lokalløn for det. En lang kamp med de uretmæssigt visende cifre 6/1 6/2 til den rumænske grushaj. Trods dette nederlag viste Morten sig dog som en forbilledlig tennisspiller ved at forlade banen med oprejst pande, og som den smukke mand han er.

Mandag skulle Dorte, Katrine, Kevin og Reza i kamp. Det regnede igen, så de første kampe skulle spilles i hallen som dagen før.

Dorte fik den udsøgte fornøjelse at møde tyske Miss C. Smolka, som havde en nær fortid i den professionelle tennisverden. Dette udmøntede sig også i at Dorte i den grad blev sat til vægs af en tysk velsmurt tennismaskine, som kun havde et gear nemlig "fremad og nedkæmp". Tyskeren vandt 6/0 6/0, hvilket hverken Dorte eller andre kunne indvende noget imod.

Katrine var næste danske indslag mod Miss M. Zolles fra Østrig. Lad mig sige det med det samme, det danske hold følte med Katrine, som i den grad var ramt af debutant nerver og kun en overtrædelse af doping regler eller lov om euforiserende stoffer kunne have fået hende til at slappe af. Synd for Katrine, for hun fik aldrig vist hvad hun kunne og tabte 6/0 6/2 til en spiller, som hun på en normal dag ville kunne spille lige op med. Ærgerligt, men sådan er sport også.

Efter endnu en opklaring i vejret skulle Reza spille mod Mr. T. Nyeki fra Ungarn i tennisklubben. Det viste sig straks, at det ikke kun er i Rumænien der opfostres grushajer, for denne herre var af samme kaliber som Mortens tidligere modstander. Reza kæmpede forbilledligt og kampen lå konstant på vippen til at tippe til hvad siden det kunne være, men uheldigt for Reza tippende den mod Budapest, og Reza tabte 4/6 6/2 2/6 efter en maraton dyst, hvor hver en fiber og muskel i kroppen blev ofret. Respekt Reza.

Kevin mødte Mr. J Macko fra Slovakiet og tabte til en bedre spiller på dagen. Kevin ydede en super god indsats og pressede i store dele af kampen slovakken til at spille op til sit ypperste, men cifrene blev 2/6 0/6 i slovakkens favør.

Tirsdag var det double tid. Dorte og Katrine skulle op imod tjekkerne Sindlerova og Pechova. Sidstnævnte havde vi set spille dagen før, og hun havde et meget højt spillemæssigt niveau.

Hendes makker havde mere gjort sig bemærket ved en i den grad stilren og kompakt siddende hårpragt. Det blev til et dansk nederlag på 1/6 0/6 efter en god og solid indsats, men tjekkerne var bare et niveau bedre.

Reza og Morten mødte de britiske Bates og Duffy i en, hvor det skulle vise sig, yderst seværdig herredouble med de, set med danske øjne, forkerte vindere. Det danske par spillede til tider blændende tennis, men på få meget afgørende punkter glippede koncentrationen og heldet, og det britiske par vandt 7/5 6/2. Ærgerligt, da vores drenges samspil var virkelig super godt, og der var flere chancer i kampen til at overtage teten.

Der var nu kun en concellation (taber) runde tilbage for vores prægtige danske deltagere, der havde tabt i første runde af singleturneringen. Dorte tabte til en spiller fra Frankrig, Katrine tabte til en fra Bulgarien, mens Morten slog en spiller fra Italien, for derefter at tabe i kvartfinalen til en spiller fra Ungarn.

Spillemæssigt en godkendt præstation af det danske hold i en turnering med et meget højt spillermæssigt niveau både på dame og herresiden. Det var endnu engang tydeligt, at andre nationer satte disse mesterskabet meget højt og havde givet deres deltagere nærmest professionelle forberedelsesmuligheder for at kunne være på så højt et niveau.

Efter vores gæve deltagere nu var ude af turneringen, var der tid til lidt opsøgende arbejde i Milano og det hele blev afsluttet på finaledagen fredag med afslutningsceremoni og præmieoverrækkelse på center court i tennis klubben. EM guld hos damerne til Østrig både i single og double. En rumæner vandt hos herrerne og Tyskland vandt herredouble.

Om aftenen var der afslutningsfest på hotellet med et madorgie af rang, lidt sang ved den lokale PM, hvilket han måske ikke skulle have kastet sig ud i, og lidt musik ved en italiensk "Ole Erling", der også selvvalgt legede DJ med særdeles svingende resultat til følge. En kanon afslutning på en super tur. Hjemrejsen foregik i ro og mag med streg under ro, da vi skulle flyve kl. 06.20 om morgenen oven på afslutningsfestens udskejelser.

Endelig en speciel tak til tidligere nyhedsvært Peter Olesen for hans anekdotiske tilstedeværelse.